

[2023] 2 एस. सी. आर. 647

ए. कर्नाटक राज्य

वि.

मेसर्स इकोम गिल कॉफी व्यापार प्रायव्हेट लिमिटेड

(2023 चा दिवाणी अपील क्रमांक 230)

मार्च 13, 2023

[एम. आर. शाह आणि सी. टी. रविकुमार, जे. जे.]

कर्नाटक वर्धित मूल्य अधिनियम 2003 -कलम 70 कर्नाटक वर्धित मूल्य नियम, 2005-नियम 27 आणि 29-कलम 70 प्रमाणे पुराव्याचा भार-इनपुट टॅक्स क्रेडिट-दावा-प्रतिवादींनी (खरेदी विक्रेते) संबंधित विक्रेत्यांकडून केलेल्या खरेदीवर इनपुट टॅक्स क्रेडिट (आय. टी. सी.) चा दावा केला-मूल्यांकन अधिकारी, व्यवहारांच्या सत्यतेवर आणि संबंधित विक्रेत्यांकडून केलेल्या खरेदीवर शंका घेतली आणि आय. टी. सी. नाकारली-पहिल्या अपील प्राधिकरणाने मूल्यांकन अधिकाऱ्याच्या निष्कर्षास पुष्टी दिली -द्वितीय अपील प्राधिकरण आणि उच्च न्यायालयाने आय. टी. सी. ला परवानगी दिली आहे, असे निरीक्षण नोंदवून की खरेदी विक्रेत्यांनी संबंधित विक्रेत्यांनी जारी केलेल्या पावत्या सादर केल्या आहेत आणि काही प्रकरणांमध्ये त्यांनी धनादेशाद्वारे देखील पैसे दिले आहेत, मूल्यांकन अधिकारी आय. टी. सी. नाकारण्यात न्याय्य नव्हता. -अपील-आय. टी. सी. चा दावा योग्य आहे हे सिद्ध करण्याचा भार

अशा आय. टी. सी. चा दावा करणाऱ्या खरेदी विक्रेत्यावर आहे-आय. टी. सी. चा दावा करण्यासाठी, व्यवहाराची सत्यता आणि वस्तूंची प्रत्यक्ष हालचाल ही केवळ पावत्या सादर करणे आणि/किंवा धनादेशाद्वारे देय देणे पुरेसे नाही आणि कलम 70 नुसार ते ओझे सिद्ध करत असल्याचे म्हटले जाऊ शकत नाही.-प्रतिवादींना व्यवहारांची सत्यता सिद्ध करण्यात अपयश आले आणि कलम 70 नुसार पुराव्याचा भार उचलण्यात ते अपयशी ठरले.-विक्री विक्रेत्याचे नाव आणि पत्ता, वस्तू पोचवणाऱ्या वाहनाचे तपशील, वाहतूक खर्च भरणे, वस्तू पोहोचवण्याची पावती, कर पावत्या आणि देयक तपशील इ. यासारख्या कोणत्याही ठोस सामग्रीच्या अनुपस्थितीत आणि ठोस सामग्री सादर करून वस्तूंची प्रत्यक्ष हालचाल, असेसिंग ऑफिसर आयटीसी नाकारण्यात पूर्णपणे न्याय्य होते-केवळ नियम 27 आणि नियम 29 नुसार कर चलन सादर केले गेले असावे, जे स्वतःच वस्तूंची प्रत्यक्ष हालचाल सिद्ध करत असल्याचे म्हटले जाऊ शकत नाही-उच्च न्यायालयाने पारित केलेले निर्णय आणि आयटीसीला परवानगी देणाऱ्या दुसऱ्या अपील प्राधिकरणाने रद्द केले आणि बाजूला केले-मूल्यांकन अधिकाऱ्याने पारित केलेले आदेश, ज्याची पुष्टी प्रथमाद्वारे केली गेली

अपीलांना परवानगी देताना, न्यायालयाने निर्णय दिला

1. कलम 70 च्या तरतुदी, त्याच्या साध्या शब्दात स्पष्टपणे नमूद करतात की आय. टी. सी. चा दावा योग्य आहे हे सिद्ध करण्याचा भार अशा आय. टी. सी. चा करपात्र व्यक्ति खरेदी विक्रेत्यावर आहे. आय. टी. सी. चा दावा योग्य आहे या पुराव्याचा भार निश्चितपणे करदात्यावर असतो, ज्याला उक्त भार उचलावा लागतो.केवळ अशा आय. टी. सी. वर दावा करणारा विक्रेता, तो एक प्रामाणिक खरेदीदार असल्याचा दावा करतो, हे पुरेसे आणि पुरेसे

नाही.आय. टी. सी. ची शुद्धता सिद्ध करण्याचा भार अशा आय. टी. सी. वर दावा करणाऱ्या विक्रेत्यावर राहतो. पुराव्याचा असा भार महसुलावर वळवला जाऊ शकत नाही.केवळ पावत्या सादर करणे किंवा धनादेशाद्वारे केलेले पैसे देणे पुरेसे नाही आणि कर्नाटक वर्धित मूल्य अधिनियम 2003 च्या कलम 70 अंतर्गत टाकलेल्या पुराव्याचा भार उचलणे असे म्हटले जाऊ शकत नाही.आय. टी. सी. चा दावा करणाऱ्या विक्रेत्याला निःसंशयपणे प्रत्यक्ष व्यवहार सिद्ध करावा लागतो, जो विक्री विक्रेत्याचे नाव आणि पत्ता, ज्या वाहनाचा माल पाठवला आहे त्याचा तपशील, वाहतूक खर्च भरणे, वस्तू पाठवण्याची पावती, कर पावत्या आणि देय तपशील इत्यादी सादर करून सिद्ध केला जाऊ शकतो. उपरोक्त माहिती कर पावत्या, देयक तपशील इत्यादींव्यतिरिक्त असेल. खरे तर, जर एखादा व्यापारी खरेदीवर इनपुट टॅक्स क्रेडिटचा दावा करत असेल, तर अशा विक्रेत्याला/खरेदीदाराला वस्तूंची प्रत्यक्ष हालचाल, वर नमूद केलेले तपशील सादर करून व्यवहाराची सत्यता आणि केवळ कर पावत्या सादर करणे हे आयटीसीचा दावा करण्यासाठी पुरेसे ठरणार नाही. खरे तर, के. व्ही. ए. टी. कायदा, 2003 च्या कलम 70 नुसार व्यवहाराची सत्यता सिद्ध करण्याचे ओझे खरेदी विक्रेत्यावर असेल म्हणून व्यवहाराची सत्यता सिद्ध करावी लागेल.पुनरावृत्तीची किंमत मोजून, असे निरीक्षण नोंदवले जाते आणि असे म्हटले जाते की केवळ पावत्या सादर करणे आणि/किंवा धनादेशाद्वारे देय देणे पुरेसे नाही आणि कायदा, 2003 च्या कलम 70 नुसार ते ओझे सिद्ध करत असल्याचे म्हटले जाऊ शकत नाही.जर खरेदी विक्रेता/ती संबंधित विक्रेत्यांकडून खरेदी केल्याचा आरोप असलेल्या आणि ज्या वस्तूवर आय. टी. सी. चा दावा करण्यात आला आहे, त्या वस्तूंच्या प्रत्यक्ष हालचालीचा कथित महत्त्वाचा पैलू सिद्ध करण्यात/सिद्ध करण्यात अयशस्वी/अयशस्वी

ठरला, तर असे आय. टी. सी. दावे नाकारण्यात मूल्यांकन अधिकारी पूर्णपणे न्याय्य आहे.

[परिच्छेद 9.1,10] [656-F-H; 657-A-C, G] A

2. आता कर्नाटक वर्धित मूल्य नियम, 2005 च्या नियम 27 आणि 29 वर अवलंबून राहणे आणि खरेदी विक्रेत्यांच्या वतीने नियम 2005 च्या तरतुदीनुसार, विशेषतः नियम 27 आणि 29 अंतर्गत, कर चलन जारी करणे आणि ते सादर करणे ही एकमेव आवश्यकता आहे आणि इतर कोणत्याही आवश्यकतेचा संबंध नाही, असे सादर करणे, यात काहीही तथ्य नाही. नियम 27 मध्ये विक्रेत्यांवर कर चलन जारी करण्याचे बंधन घातले आहे आणि कर चलनाचे तपशील नियम 29 अंतर्गत दिले आहेत. केवळ नियम 27 आणि नियम 29 नुसार कर चलन सादर केले गेले असावे, त्यामुळे ते स्वतःच मालाची प्रत्यक्ष हालचाल सिद्ध करत असल्याचे म्हटले जाऊ शकत नाही, जे सिद्ध करणे आवश्यक आहे. [परिच्छेद 13] [658-G-H; 659-A]

3. विक्री विक्रेत्याचे नाव आणि पत्ता, माल वितरीत करणाऱ्या वाहनाचा तपशील, वाहतूक खर्च भरणे, माल वितरीत करण्याची पावती, कर पावत्या आणि देयक तपशील इ. यासारख्या कोणत्याही ठोस सामग्रीच्या अनुपस्थितीत आणि ठोस सामग्री सादर करून वस्तूंची प्रत्यक्ष हालचाल करणे, असे मूल्यांकन अधिकारी आयटीसी नाकारण्यात पूर्णपणे न्याय्य होते, ज्याची पुष्टी पहिल्या अपील प्राधिकरणाने केली होती. संबंधित खरेदी विक्रेते व्यवहाराची सत्यता सिद्ध करण्यात अपयशी ठरले आणि के. व्ही. ए. टी. कायदा, 2003 च्या कलम 70 नुसार पुराव्याचा भार उचलण्यात अपयशी ठरले, तरीही दुसऱ्या अपील प्राधिकरणाने तसेच उच्च न्यायालयाने आय. टी. सी. ला परवानगी देण्यात भौतिक चूक केली आहे. उच्च न्यायालय आणि आय. टी. सी. ला परवानगी देणारे दुसरे अपील प्राधिकरण यांनी दिलेला आक्षेपार्ह निर्णय आणि आदेश

टिकू शकत नाहीत आणि ते रद्द करण्यास आणि बाजूला ठेवण्यास पात्र आहेत आणि याद्वारे रद्द केले जातात आणि बाजूला ठेवले जातात. प्रथम अपील प्राधिकरणाने पुष्टी केलेले, संबंधित खरेदी विक्रेत्यांना आय. टी. सी. नाकारणारे मूल्यांकन अधिकाऱ्याने दिलेले आदेश याद्वारे पुनर्संचयित केले जातात. [परिच्छेद 15] [659-एफ-एच; 660-ए-बी]

एम/एस. भागडिया बंधू वि. अतिरिक्त आयुक्त, 2018 चा व्यावसायिक कर एस. टी. ए. क्रमांक 4 दिनांकित 29.01.2020; माधव स्टील कॉर्पोरेशन विरुद्ध राज्य गुजरात कर अपील क्र. 2013 चा 742; श्रीजी इम्पेक्स विरुद्ध गुजरात राज्य कर अपील क्र. 2014 चा 330, 2014 एस. सी. सी. ऑनलाईन गुजरात 8074; कॉर्पोरेशन बँक विरुद्ध सरस्वती अभारणशाला (2009) 19 व्ही. एस. टी. 84 (एस. सी.) अतिरिक्त आयुक्त, व्यावसायिक कर विभाग-II आणि इतर. वि. एम/एस. ट्रान्सवर्ल्ड स्टार मंजुश्री सिव्हिल 2023 चे अपील क्रमांक 216-217 @एसएलपी (दिवाणी) क्रमांक 6337 -2022 चा 6338; क्वेस्ट मर्चंडायझिंग इंडिया प्रायव्हेट लिमिटेड वि. एन. सी. टी. दिल्ली सरकार (याचिका (दिवाणी) क्रमांक 6093/2017, दिनांकित 26.10.2017 वर निश्चित केले-संदर्भित.

दिवाणी अपीलिय अधिकारिता : दिवाणी अपील क्र. 230 2023 मध्ये.

2017 च्या एस. टी. आर. पी. क्रमांक 18 मधील बेंगळूरु येथील कर्नाटक उच्च न्यायालयाच्या दिनांकित 26.05.2021 च्या निकाल आणि आदेशावरून.

सोबत.

2023 चे दिवाणी अपील क्रमांक 232 आणि 216-217.

निखिल गोयल, ए. ए. जी., शुभांशु पाधी, विशाल बन्सल, राजेश्वरी शंकर, नीरोप सुकृती, मोहम्मद.ओवैस, आदित्य कोशी रॉय, वकील अपीलकर्त्यासाठी.

स्वर्णेंदु चॅटर्जी, दिपक्षी गर्ग, यशवर्धन सिंग, मेघा साहा, पाई अमित, थिरुमलेश एम., पंखुडी भारद्वाज, राहत बन्सल, अभियुदय वत्स, सोनाली सूर्यवंशी, राघवेंद्र एस. श्रीवत्स, अमित पै, वेंकिता सुब्रमण्यम टी. आर., लिख्ही चंद भोसले, कोमल मुंद्रा, के. जे. कामत, भार्गव व्ही. देसाई, वीणा कामत, लेखा दिलीप, राहुल गुप्ता, अंकिता चोप्रा, वकील प्रतिवादीसाठी.

न्यायालयाचा न्यायनिर्णय **एम. आर. शाह, न्या. यांनी दिला.**

1. या अपीलांच्या गटामध्ये कायदा आणि तथ्यांचा सामायिक प्रश्न उद्भवत असल्याने आणि हा मुद्दा कर्नाटक वर्धित मूल्य अधिनियम 2003 (यापुढे 'के. व्ही. ए. टी. कायदा, 2003' म्हणून संदर्भित) च्या कलम 70 च्या व्याख्येशी संबंधित असल्याने, या सर्व अपीलांचा निर्णय या सामायिक निर्णयाद्वारे आणि आदेशाद्वारे एकत्रितपणे घेतला जातो.

2. सुविधेसाठी, कर्नाटक उच्च न्यायालयाने बेंगळूरु येथे S.T.R.P मध्ये दिलेल्या दिनांकित 26.02.2021 च्या वादग्रस्त निकाल आणि आदेशावरून उद्भवणारे 2023 चे दिवाणी अपील क्रमांक 331.2018 चे क्रमांक 82 हे मुख्य प्रकरण मानले जाते, कारण काही बाबींमध्ये, उक्त निर्णयावर भर दिला गेला आहे.

3. उच्च न्यायालयाने दिलेल्या आक्षेपार्ह निर्णयाद्वारे आणि आदेशाद्वारे, उच्च न्यायालयाने महसूल कर्नाटक राज्याने सादर केलेले पुनरीक्षण अर्ज फेटाळले आहेत आणि त्यामुळे संबंधित खरेदी विक्रेत्यांनी दावा केलेल्या इनपुट टॅक्स क्रेडिटला (यापुढे 'आयटीसी' म्हणून संदर्भित)

परवानगी दिली आहे. उच्च न्यायालयाने दिलेला आक्षेपार्ह निकाल आणि आदेश हे सध्याच्या अपीलांचे विषय आहेत.

दिवाणी अपील क्र. 231/2023 (कर्नाटक राज्य विरुद्ध मेसर्स तल्लम परिधान)

4. सध्याच्या अपीलाकडे नेणारी तथ्ये थोडक्यात खालीलप्रमाणे आहेत: येथे प्रतिवादी-मेसर्स तल्लम अप्पेरल्स (यापुढे 'खरेदी विक्रेता' म्हणून संदर्भित) यांनी पुढील विक्रीच्या उद्देशाने इतर विक्रेत्यांकडून तयार कपडे खरेदी केले. खरेदी विक्रेत्याने अशा विक्रीवर आय. टी. सी. वर रु. 4,18,818- . ज्या विक्रेत्यांकडून मेसर्स तल्लम अप्पेरल्सने तयार कपडे खरेदी केले आहेत, त्यांनी एकतर त्यांची नोंदणी रद्द केली आहे किंवा 'एन. आय. एल.' विवरणपत्र दाखल केले आहे, या आधारावर मूल्यांकन अधिकाऱ्याने '२६/१२/2014' तारखेच्या आदेशाद्वारे २०१२-२०१३ मूल्यांकन वर्षासाठी आय. टी. सी. चा दावा नाकारला. अशा प्रकारे, ज्या विक्रीवर आय. टी. सी. चा दावा करण्यात आला होता, त्या विक्रीवर आणि कर भरण्यावर मूल्यांकन अधिकाऱ्याला शंका होती. खरेदी विक्रेत्याने अपील दाखल केले होते. के. व्ही. ए. टी. कायदा, 2003 च्या कलम 70 अंतर्गत भार उचलला गेलेला नाही, असे मत नोंदवत अपील प्राधिकरणाने तो फेटाळला. तथापि, कर्नाटक अपीलीय न्यायाधिकरणाने विक्रेत्याच्या डिफॉल्टमुळे खरेदी विक्रेत्याला त्रास होऊ नये या कारणावरून मूल्यांकन अधिकारी तसेच प्रथम अपीलीय प्राधिकरणाने दिलेले आदेश उलटवले. उच्च न्यायालयासमोरील पुनरीक्षण याचिका वादग्रस्त निकाल आणि आदेशाद्वारे फेटाळण्यात आली आहे.

4. 1. इतर प्रकरणांमध्ये, न्यायाधिकरण तसेच उच्च न्यायालयाने आय. टी. सी. ला खरेदी विक्रेत्यांच्या बाजूने केवळ/प्रामुख्याने या आधारावर परवानगी दिली आहे की विक्री किंमत विक्रेत्याला आदात्याच्या खात्यावरच जमा धनादेशाद्वारे दिली गेली होती आणि पावत्यांच्या प्रती सादर केल्या गेल्या होत्या.

4.2. 2023 चा दिवाणी अपील क्रमांक 230 असलेल्या मेसर्स ईकॉम गिल कॉफी व्यापार प्रायव्हेट लिमिटेडच्या बाबतीत, मेसर्स ईकॉम खरेदी विक्रेत्याने निर्यातीत आणि देशांतर्गत बाजारपेठेत पुढील विक्री करण्याच्या उद्देशाने इतर विक्रेत्यांकडून ग्रीन कॉफी बीन खरेदी केले.खरेदी विक्रेत्याने मूल्यांकन वर्ष 2010-2011 साठी दावा केलेल्या इनपुट टॅक्स रिबेटमध्ये काही अनियमितता आढळल्यानंतर, मूल्यांकन अधिकाऱ्याने के. व्ही. ए. टी. कायदा, 2003 च्या कलम 39 अंतर्गत नोटीस बजावली. खाती, पुस्तके, कर पावत्या इ. आधारावर पुनर्मूल्यांकनाचा आदेश मंजूर करण्यात आला.असे आढळून आले की खरेदी विक्रेत्याने प्रामुख्याने 27 विक्रेत्यांकडून आयटीसीचा दावा केला होता आणि वरील 27 विक्रेत्यांपैकी सहा विक्रेत्यांची नोंदणी रद्द करण्यात आली होती; तिघांनी प्रतिवादीला विक्री केली होती परंतु कर भरला नव्हता आणि सहा विक्रेत्यांनी उलाढाल नाकारली किंवा कर भरला नाही.त्यामुळे आय. टी. सी. ला एक कोटी रुपयांच्या मर्यादेपर्यंत परवानगी नाकारण्यात आली. 10.52 लाख.पहिल्या अपील प्राधिकरणाने मूल्यांकन अधिकाऱ्याच्या निष्कर्षांना दुजोरा दिला.तथापि, खरेदी विक्रेत्याने नोंदणीकृत विक्रेत्याकडून अस्सल कर पावत्यांखाली कॉफी खरेदी केली आणि परिणामी आयटीसीने दावा करण्यास परवानगी दिली या आधारावर न्यायाधिकरणाने दुसरे

अपील मंजूर केले.मेसर्स तल्लम अप्पेरल्स (सुप्रा) प्रकरणातील आधीच्या निर्णयाच्या आधारे उच्च न्यायालयासमोरील पुनरीक्षण याचिका फेटाळण्यात आली आहे.

5. कर्नाटक राज्याच्या वतीने विद्वान ए. ए. जी. निखिल गोयल हजर झाले आणि संबंधित खरेदी विक्रेत्यांच्या वतीने संबंधित विद्वान वकील हजर झाले.

6. राज्याच्या वतीने हजर असलेले विद्वान ए. ए. जी. निखिल गोयल यांनी जोरदारपणे सांगितले की, या प्रकरणातील तथ्ये आणि परिस्थितीत, उच्च न्यायालयाने पुनरीक्षण अर्ज फेटाळण्यात आणि संबंधित खरेदी विक्रेत्यांच्या बाजूने इनपुट टॅक्स क्रेडिटला परवानगी देताना अपील प्राधिकरणांनी पारित केलेल्या संबंधित आदेशांची पुष्टी करण्यात भौतिक चूक केली आहे.

6. 1 हे जोरदारपणे मांडण्यात आले आहे की, जेव्हा मूल्यांकन अधिकाऱ्याला व्यवहार/विक्रीच्या सत्यतेबद्दल शंका आली आणि जेव्हा विक्री व्यवहार हे केवळ कागदी व्यवहार असल्याचे आढळून आले आणि काही प्रकरणांमध्येही विक्रेत्यांची नोंदणी रद्द करण्यात आली आणि विक्रेत्याने कोणताही कर भरल्याचे काहीही नोंदवले गेले नाही, तेव्हा खरेदी विक्रेते इनपुट टॅक्स क्रेडिटसाठी पात्र राहणार नाहीत, याचे उच्च न्यायालयाने योग्यरित्या कौतुक केले नाही.

6. 2 राज्याची बाजू मांडणारे विद्वान ए. ए. जी. निखिल गोयल यांनी जोरदारपणे सांगितले की, उच्च न्यायालयाने हे मान्य करायला हवे होते की, खरेदी विक्रेत्यांवर व्यवहार/आर्थिक हस्तांतरण सिद्ध करण्यासाठी असे कर्तव्य घातले गेले आहे, जे सध्याच्या प्रकरणात खरेदी

विक्रेते पूर्ण करू शकले नाहीत.हे सादर केले जाते की के. व्ही. ए. टी. कायदा, 2003 च्या कलम 70 च्या हेतूसाठी, सोडणे आवश्यक असलेले ओझे आर्थिक हस्तांतरण दर्शविण्यापेक्षा किंचित जास्त आहे आणि त्यात वस्तूची प्रत्यक्ष हालचाल दर्शविली गेली पाहिजे.असे सादर केले जाते की केवळ पावत्या सादर करणे किंवा विक्रेत्याला धनादेशाद्वारे पैसे देणे पुरेसे असल्याचे म्हटले जाऊ शकत नाही आणि के. व्ही. ए. टी. कायदा, 2003 च्या कलम 70 अंतर्गत भरल्या जाणाऱ्या इनपुट टॅक्स क्रेडिटचा दावा करण्यासाठी ओझे सोडणे असे म्हटले जाऊ शकत नाही.हे सादर केले जाते की वस्तूची प्रत्यक्ष हालचाल सिद्ध करणे आणि चलन, धनादेशाद्वारे भरणा आणि प्रत्यक्ष भरणा आणि विक्रेत्याकडून कर भरण्याची मागणी करणे यापेक्षा अधिक सिद्ध करणे आवश्यक आहे.

6. 3 विद्वान ए. ए. जी. श्री. गोयल यांनी त्याच्या सादरीकरणात **मेसर्स भगडिया बंधू वि. अतिरिक्त व्यावसायिक कर आयुक्त, एस. टी. ए. क्र. 42018** चा दिनांक 29.01.२०२०च्या प्रकरणात कर्नाटक उच्च न्यायालयाच्या निर्णयावर मोठ्या प्रमाणात भर दिला आहे, ज्याच्या विरोधात विशेष रजा याचिका फेटाळण्यात आली आहे तसेच गुजरात उच्च न्यायालयाचा निर्णय **माधव स्टील कॉर्पोरेशन विरुद्ध गुजरात राज्य प्रकरण, कर अपील 2013** चा क्रमांक **742** आणि **इतर संबंधित कर अपील**, ज्यांच्या विरोधात विशेष रजा याचिका देखील फेटाळण्यात आली आहे, तथापि, कायद्याचा प्रश्न खुला ठेवून आणि गुजरातच्या दुसऱ्या निर्णयावर देखील अवलंबून आहे. **श्री जी इम्पेक्स वि. च्या प्रकरणात उच्च न्यायालय. गुजरात राज्य, 2014** चे **कर अपील क्रमांक 330,2014 एस. सी. सी. ऑनलाईन गुजरात 8074**, सदरील निर्णय सादर केले

6. 4 राज्याच्या वतीने हजर असलेले विद्वान ए. ए. जी. निखिल गोयल यांनी पुढे सादर केले आहे की, नोंदणी न केलेल्या किंवा 'शून्य' विवरणपत्र दाखल केलेल्या विक्रेत्याकडून महसूल वसूल होऊ शकत नाही हे मान्य करण्यात उच्च न्यायालय अपयशी ठरले आहे, ज्यामुळे विक्री नाकारली गेली आहे.पुढे असे सादर केले जाते की, एकदा खरेदी विक्रेत्याने आदात्याच्या खात्यावरच जमा धनादेशाद्वारे खरेदी केली की, खरेदी विक्रेत्याने त्याचा भार उचलला असल्याचे मानले जाते, असे निरीक्षण आणि निर्णय देताना उच्च न्यायालयाने भौतिक चूक केली आहे.विक्रेत्याने ज्याच्याकडून खरेदी केली आहे त्या वस्तूच्या विक्रेत्याने जर असा कर जमा केला नाही, तर विक्रेत्याला (खरेदी विक्रेता) त्यासाठी जबाबदार धरले जाऊ शकत नाही, असे निरीक्षण नोंदवून उच्च न्यायालयानेही भौतिक चूक केली आहे, असे सादर केले जाते.असे सादर केले जाते की खरेदी विक्रेता विक्रेत्याने भरलेल्या करावर आणि/किंवा भरलेल्या करावर इनपुट टॅक्स क्रेडिटसाठी पात्र आहे.त्यामुळे, इनपुट टॅक्स क्रेडिटच्या उद्देशाने, खरेदी विक्रेत्याला वास्तविक कर भरणे आणि वस्तूचे प्रत्यक्ष हस्तांतरण हे सिद्ध करावे लागेल आणि केवळ कागदी व्यवहार पुरेसे नाहीत, असे सादर केले जाते.

6. 5 वरील निवेदने सादर करून आणि वरील निर्णयांवर अवलंबून राहून, सध्याच्या अपीलांना परवानगी द्यावी अशी प्रार्थना केली जाते.

7. सध्याच्या अपीलांना विरोध करताना, संबंधित मूल्यांकनकर्ते/विक्रेत्यांच्या वतीने हजर असलेले विद्वान वकील, ज्यांनी इनपुटचा दावा केला टॅक्स क्रेडिटने जोरदारपणे सादर केले आहे की सध्याच्या प्रकरणात, खरेदी विक्रेत्यांनी के. व्ही. ए. टी. कायदा, 2003 च्या कलम 70 अंतर्गत पुराव्याचा भार उचलला आहे आणि अस्सल पावत्या सादर करून आणि धनादेशाद्वारे

केलेल्या देयकाद्वारे व्यवहारांची सत्यता सिद्ध केली आहे. त्यामुळे एकदा विक्रेत्याने के. व्ही. ए. टी. कायदा, 2003 च्या कलम 70 अंतर्गत टाकलेले ओझे सोडले की, खरेदी विक्रेत्याला इनपुट टॅक्स क्रेडिटचा हक्क आहे आणि जर विक्रेत्याने कर भरलेला नसल्याचे आढळून आले तर ते विक्रेत्याकडून वसूल केले जाऊ शकते. तथापि, खरेदी विक्रेत्याचा विचार केला तर, के. व्ही. ए. टी. कायदा, 2003 च्या कलम 70 अंतर्गत ओझे उचलल्यानंतर ते आय. टी. सी. मिळण्यास पात्र आहेत.

7. 1 संबंधित विक्रेत्यांच्या वतीने हजर असलेल्या विद्वान वकिलांनी पुढे सादर केले आहे की प्रत्यक्षात त्यांनी वैध पावत्या सादर करून आणि पुरवठाकार ऑनलाइन पैसे देऊन के. व्ही. ए. टी. कायदा, 2003 च्या कलम 70 अंतर्गत टाकलेल्या पुराव्याचा भार उचलला आहे. विक्रेत्याची नोंदणी आणि ऑनलाइन देयके यावर कधीही वाद नव्हता, असे सादर केले जाते. पुढे असे सादर केले जाते की के. व्ही. ए. टी. कायदा, 2003 च्या कलम 70 व्यतिरिक्त, कर्नाटक वर्धित मूल्य नियम, 2005, म्हणजे नियम 27 आणि 29, विक्रेत्याला कर चलन जारी करण्यासाठी तपशील आणि जबाबदाऱ्या आणि कर पावत्यांचा तपशील देखील प्रदान करतात. हे सादर केले जाते की के. व्ही. ए. टी. कायदा किंवा नियम कोणत्याही इतर दस्तऐवजासाठी किंवा इतर कोणत्याही दायित्वासाठी तरतूद करत नाहीत, जे इनपुट टॅक्स क्रेडिटसाठी अग्रिम परतावा मागण्यासाठी दावा स्थापित करण्याच्या उद्देशाने वैधानिकदृष्ट्या आवश्यक आहेत.

7. 2 त्यामुळे न्यायनिर्णायक प्राधिकरणाचा निर्णय कायदा आणि नियमांच्या पलीकडे होता, असे सादर केले जाते. संबंधित करपात्र व्यक्ती/विक्रेत्यांच्या वतीने हजर असलेल्या विद्वान

वकिलाने पुढे सादर केले आहे की, इनपुट टॅक्स क्रेडिटचा लाभ घेऊ इच्छिणाऱ्या खरेदी विक्रेत्यांच्या बाबतीत कायद्याची एकमेव अट अशी आहे की, त्याला हे सुनिश्चित करावे लागेल की विक्री विक्रेता नोंदणीकृत विक्रेता आहे आणि त्याने के. व्ही. ए. टी. कायदा आणि त्याखाली तयार केलेल्या नियमांच्या आवश्यकतेचे पालन करून कर चलन जारी केले आहे. असे सादर केले जाते की एकदा खरेदी विक्रेत्याने त्याने अशा आवश्यकतेचे पालन केले आहे हे दाखवून दिले की, त्याला आयटीसी नाकारला जाऊ शकत नाही कारण विक्री विक्रेता के. व्ही. ए. टी. कायद्यांतर्गत त्याचे दायित्व पार पाडण्यात अपयशी ठरला आहे.

7. 3 हे सादर केले जाते की सध्याच्या प्रकरणात, प्रतिवादी खरेदी विक्रेते आहेत, ज्यांनी के. व्ही. ए. टी. कायद्याच्या आवश्यकतेचे पालन केले आहे आणि त्यांनी केलेली खरेदी के. व्ही. ए. टी. कायद्याच्या आवश्यकतांचे आणि आय. टी. सी. वर दावा करणे. या न्यायालयाच्या निर्णयावर रिलायन्स ठेवण्यात आली आहे कॉर्पोरेशन बँक विरुद्ध सरस्वती आभरणशाला प्रकरण, (2009) 19 व्हीएसटी 84 (एससी). पुढे असे सादर केले जाते की जेथे खरेदी विक्रेत्याने योग्य ती काळजी न घेता कारवाई केली आहे तेथे आय. टी. सी. नाकारली जाऊ शकते, म्हणजे, विक्री विक्रेता वैध नोंदणी असलेला नोंदणीकृत विक्रेता आहे की नाही हे प्रथम निश्चित न करता व्यवहार सुरू ठेवून. सर्व आवश्यक खबरदारी घेतलेल्या खरेदी विक्रेत्याला आय. टी. सी. नाकारणे, अशा मेहनती खरेदी विक्रेत्याला प्रामाणिकपणे काम न करणाऱ्या विक्रेत्यापासून वेगळे करण्यात अपयशी ठरते, असे सादर केले जाते. असे नमूद केले आहे की या प्रकरणात वाणिज्य कर विभागाचे अतिरिक्त आयुक्त - २ आणि इतर विरुद्ध मेसर्स

ट्रान्सवर्ल्ड स्टार मंजुश्री, दिवाणी अपील 2023 चा क्रमांक 216-217 @ एसएलपी (सिव्हिल)

क्रमांक 6337-6338 ऑफ 2022, विक्रेता आणि विक्रेता दोघांचीही नोंदणी झाली होती.

7. 4 वरील निवेदने सादर करून, सध्याचे अपील फेटाळण्याची विनंती केली जाते.

8. आम्ही संबंधित पक्षांचे विद्वान सल्लागार दीर्घकाळ ऐकले आहेत. आम्ही मूल्यांकन अधिकारी आणि प्रथम अपील प्राधिकरणाने पारित केलेले आदेश तसेच दुसऱ्या अपील प्राधिकरण/न्यायाधिकरणाने पारित केलेले आदेश आणि पुनरीक्षण अर्ज फेटाळत उच्च न्यायालयाने पारित केलेला आक्षेपार्ह निर्णय आणि आदेशदेखील पाहिले आहेत. येथे प्रतिसादकर्त्यांनी-सर्व खरेदी विक्रेत्यांनी संबंधित विक्रेत्यांकडून केलेल्या कथित खरेदीवर इनपुट टॅक्स क्रेडिटचा दावा केला. मूल्यांकन अधिकाऱ्याने पुराव्याचे कौतुक केल्यावर आणि नोंदीत असलेल्या इतर सामग्रीचा विचार केल्यावर, व्यवहारांच्या सत्यतेवर आणि संबंधित विक्रेत्यांकडून केलेल्या खरेदीवर शंका घेतली आणि आय. टी. सी. नाकारली. मूल्यांकन अधिकाऱ्याने नोंदवलेल्या तथ्याच्या निष्कर्षांना पहिल्या अपील प्राधिकरणाने दुजोरा दिला. तथापि, दुसऱ्या अपील प्राधिकरणाने आणि उच्च न्यायालयाने आय. टी. सी. ला परवानगी दिली आहे, असे निरीक्षण नोंदवून की खरेदी विक्रेत्यांनी संबंधित विक्रेत्यांनी जारी केलेली पावत्या सादर केल्या आहेत आणि काही प्रकरणांमध्ये त्यांनी धनादेशाद्वारे देखील पैसे दिले आहेत, त्यामुळे मूल्यांकन अधिकारी आय. टी. सी. नाकारण्यात न्याय्य नव्हता. आय. टी. सी. च्या मंजूरीच्या विरोधात राज्य सरकार या न्यायालयासमोर आहे.

8.1 म्हणून, या न्यायालयाच्या विचारार्थ जो छोटा प्रश्न उपस्थित केला जातो तो असा आहे की, "प्रकरणाची तथ्ये आणि परिस्थिती पाहता, दुसरे अपील प्राधिकरण तसेच उच्च न्यायालय इनपुट टॅक्स क्रेडिटला परवानगी देणे न्याय्य होते का?"

9. उपरोक्त मुद्दा/प्रश्नाचा विचार करताना, कर्नाटक वर्धित मूल्य अधिनियम 2003 च्या कलम 70 चा संदर्भ घेणे आवश्यक आहे, जे खालीलप्रमाणे आहे:

"70. पुराव्याचा भार.- (1) कर भरण्याच्या किंवा मूल्यांकनाच्या किंवा या कायदांतर्गत इनपुट कराच्या कोणत्याही दाव्याच्या उद्देशाने, विक्रेत्याचा कोणताही व्यवहार करपात्र नाही हे सिद्ध करण्याचा किंवा इनपुट कर वजा करण्याचा कोणताही दावा योग्य आहे हे सिद्ध करण्याचा भार अशा विक्रेत्यावर असेल.

(2) एखादा व्यापारी, त्याने किंवा इतर कोणत्याही विक्रेत्याने केलेल्या विक्रीच्या किंवा खरेदीच्या व्यवहारावर कर आकारला जाणार नाही, किंवा कमी दराने कर आकारला जाणार नाही, किंवा इनपुट कराची कपात उपलब्ध आहे, या दाव्याचे समर्थन करण्यासाठी किंवा असा दावा करण्यासाठी जाणूनबुजून कर चलन, क्रेडिट किंवा नावे पत्र घोषणा, प्रमाणपत्र किंवा इतर दस्तऐवज जारी करतो किंवा सादर करतो, तर विहित प्राधिकरण, असा मुद्दा किंवा सादरीकरण शोधून काढल्यावर, असे दस्तऐवज जारी करणाऱ्या किंवा सादर करणाऱ्या विक्रेत्याला दंड म्हणून पैसे भरण्याचे निर्देश देईल:

(अ) अशा प्रकारचा पहिला शोध लागल्यास, अशा व्यवहाराच्या किंवा दाव्याच्या संदर्भात देय असलेल्या कराच्या तिप्पट; आणि

(ब) दुसऱ्या किंवा त्यानंतरच्या तपासाच्या बाबतीत, अशा व्यवहाराच्या किंवा दाव्याच्या संदर्भात देय असलेल्या कराच्या पाच पट.

(3) या कलमांतर्गत दंड भरण्यासाठी कोणतेही निर्देश जारी करण्यापूर्वी, विहित प्राधिकरण विक्रेत्याला असा दंड लादण्याच्या विरोधात लेखी कारण दर्शविण्याची संधी देईल."

9. 1 अशा प्रकारे, वर उद्धृत केलेल्या कलम 70 च्या तरतुदींमध्ये, त्याच्या साध्या शब्दात स्पष्टपणे नमूद केले आहे की आय. टी. सी. चा दावा योग्य आहे हे सिद्ध करण्याचा भार अशा आय. टी. सी. चा करपात्र व्यक्ति खरेदी विक्रेत्यावर आहे. आय. टी. सी. चा दावा योग्य आहे या पुराव्याचा भार निश्चितपणे करदात्यावर असतो, ज्याला उक्त भार उचलावा लागतो. केवळ अशा आय. टी. सी. वर दावा करणारा विक्रेता, तो एक प्रामाणिक खरेदीदार असल्याचा दावा करतो, हे पुरेसे आणि पुरेसे नाही. आय. टी. सी. ची शुद्धता सिद्ध करण्याचा भार अशा आय. टी. सी. वर दावा करणाऱ्या विक्रेत्यावर राहतो. पुराव्याचा असा भार महसुलावर वळवला जाऊ शकत नाही. केवळ पावत्या सादर करणे किंवा धनादेशाद्वारे केलेले पैसे देणे पुरेसे नाही आणि के. व्ही. ए. टी. कायदा, 2003 च्या कलम 70 अंतर्गत टाकलेल्या पुराव्याचा भार उचलणे असे म्हटले जाऊ शकत नाही. आयटीसीचा दावा करणार्या या डीलरला विक्री विक्रेत्याचे नाव व पत्ता, माल वितरीत केलेल्या वाहनाचा तपशील, मालवाहतूक शुल्क भरणे, मालाची डिलिव्हरी

घेतल्याची पावती, कर पावत्या आणि देयक तपशील इत्यादी सादर करून सिद्ध करता येणारा वास्तविक व्यवहार संशयाशिवाय सिद्ध करावा लागतो. वरील माहिती कराव्यतिरिक्त असेल पावत्या, देयकाचा तपशील इ. खरे तर, जर एखादा व्यापारी खरेदीवर इनपुट टॅक्स क्रेडिटचा दावा करत असेल, तर अशा विक्रेत्याला/खरेदीदाराला वस्तूंची प्रत्यक्ष हालचाल, वर नमूद केलेले तपशील सादर करून व्यवहाराची सत्यता आणि केवळ कर पावत्या सादर करणे हे आयटीसीचा दावा करण्यासाठी पुरेसे ठरणार नाही. खरे तर, के. व्ही. ए. टी. कायदा, 2003 च्या कलम 70 नुसार व्यवहाराची सत्यता सिद्ध करण्याचे ओझे खरेदी विक्रेत्यावर असेल म्हणून व्यवहाराची सत्यता सिद्ध करावी लागेल. पुनरावृत्तीची किंमत मोजून, असे निरीक्षण नोंदवले जाते आणि असे म्हटले जाते की केवळ पावत्या सादर करणे आणि/किंवा धनादेशाद्वारे देय देणे पुरेसे नाही आणि 2003 कायदाच्या कलम 70 नुसार ते ओझे सिद्ध करत असल्याचे म्हटले जाऊ शकत नाही.

10. २००३ कायदा च्या कलम 70 चा हेतू लक्षात घेता, असे दिसून येते की विक्री आणि खरेदीच्या खऱ्या व्यवहारांवरच आय. टी. सी. चा दावा केला जाऊ शकतो आणि कलम 70 (2) नुसार देखील जर एखादा विक्रेता जाणूनबुजून बनावट कर चलन, पत किंवा नावे पत्र घोषणा, प्रमाणपत्र किंवा इतर दस्तऐवज जारी करतो किंवा सादर करतो, तर त्याच्या किंवा इतर कोणत्याही विक्रेत्याद्वारे केलेल्या विक्री किंवा खरेदीच्या व्यवहाराचे समर्थन करण्यासाठी किंवा असा दावा करण्यासाठी की तो करपात्र नाही, किंवा कमी दराने घेण्यास पात्र नाही, किंवा इनपुट टॅक्सची कपात उपलब्ध आहे, तर असा विक्रेता दंड भरण्यास जबाबदार आहे. त्यामुळे, वर नमूद केल्याप्रमाणे, आय. टी. सी. चा दावा करण्यासाठी, व्यवहाराची

सत्यता आणि वस्तूंची प्रत्यक्ष हालचाल ही अपरिहार्य आहे आणि विक्री करणाऱ्या विक्रेत्याचे नाव आणि पत्ता, ज्या वाहनाचा तपशील त्याने दिला आहे, वाहतूक खर्च भरणे, वस्तूंचे वितरण घेण्याची पावती, कर पावत्या आणि देयक तपशील इ. सादर करूनच वरील गोष्टी सिद्ध केल्या जाऊ शकतात. खरेदी विक्रेत्यांना संबंधित विक्रेत्यांकडून खरेदी केल्याचा आरोप असलेल्या मालाची प्रत्यक्ष हालचाल सिद्ध करावी लागते. जर खरेदी विक्रेता/ती संबंधित विक्रेत्यांकडून खरेदी केल्याचा आरोप असलेल्या आणि ज्या वस्तूवर आय. टी. सी. चा दावा करण्यात आला आहे, त्या वस्तूच्या प्रत्यक्ष हालचालीचा कथित महत्त्वाचा पैलू सिद्ध करण्यात/सिद्ध करण्यात अयशस्वी/अपयशी ठरला, तर असे आय. टी. सी. दावे नाकारण्यात मूल्यांकन अधिकारी पूर्णपणे न्याय्य आहे.

11. सध्याच्या परिस्थितीत, संबंधित खरेदी विक्रेत्यांनी आयटीसीचा दावा करण्यासाठी एकतर पावत्या सादर केल्या आहेत किंवा धनादेशाद्वारे पैसे दिले आहेत. मूल्यांकन अधिकाऱ्याने व्यवहाराच्या सत्यतेवर अभिलेखातील पुरावे आणि साहित्याच्या आधारे ठोस कारणे देऊन शंका घेतली आहे. काही प्रकरणांमध्ये, विक्री विक्रेत्यांची नोंदणी रद्द करण्यात आली आहे किंवा संबंधित विक्रेत्यांनी केलेली विक्रीही विवादित झाली आहे आणि/किंवा संबंधित विक्रेत्याने नाकारली आहे. कोणत्याही प्रकरणात, संबंधित खरेदी विक्रेत्यांनी विक्री विक्रेत्याचे नाव आणि पत्ता, ज्या वाहनाचा माल पाठवला आहे त्याचा तपशील, वाहतूक खर्च भरणे, वस्तू पाठवण्याची पावती, कर पावत्या आणि देयक तपशील इ. यासारखी कोणतीही अतिरिक्त सहाय्यक सामग्री सादर केलेली नाही आणि म्हणूनच असे म्हटले जाऊ शकते की संबंधित खरेदी विक्रेते के. व्ही. ए. टी. कायदा, 2003 च्या कलम 70 अंतर्गत त्यांच्यावर टाकलेला भार

उचलण्यात अयशस्वी ठरले.पुनरावृत्तीच्या किंमतीवर, असे निरीक्षण नोंदवले जाते आणि असे म्हटले जाते की जोपर्यंत खरेदी विक्रेता के. व्ही. ए. टी. कायदा, 2003 च्या कलम 70 अंतर्गत टाकलेले ओझे सोडत नाही आणि उपरोक्त साहित्य सादर करून व्यवहार/खरेदी आणि विक्रीची सत्यता सिद्ध करत नाही, तोपर्यंत अशा खरेदी विक्रेत्याला इनपुट टॅक्स क्रेडिटचा हक्क राहणार नाही.

12. व्यवहारांच्या सत्यतेवर मूल्यांकन अधिकाऱ्याने नोंदवलेल्या तथ्याचे निष्कर्ष असूनही, आयटीसीला परवानगी देण्यास नकार देताना, ज्याची पहिल्या अपील प्राधिकरणाने पुष्टी केली, दुसऱ्या अपील प्राधिकरणाने तसेच उच्च न्यायालयाने मूल्यांकन अधिकारी तसेच पहिल्या अपील प्राधिकरणाने दिलेल्या समवर्ती निष्कर्षांना, आयटीसीचा दावा करण्यासाठी पावत्या किंवा धनादेशांद्वारे देयके सादर करणे पुरेसे आहे या अप्रासंगिक बाबींवर नाराज केले आहे, जे वर नमूद केल्याप्रमाणे चुकीचे आहे.वर नमूद केल्याप्रमाणे, पावत्या आणि देयक तपशीलांव्यतिरिक्त, खरेदी विक्रेत्याला विक्री विक्रेत्याचे नाव आणि पत्ता, ज्या वाहनाचा माल पाठवला आहे त्याचा तपशील, वाहतूक खर्च भरणे, संबंधित विक्रेत्यांकडून खरेदी करण्यात आल्याचा आरोप असलेल्या वस्तूच्या प्रत्यक्ष हालचालींसह वस्तूचे वितरण घेण्याची पावती यासारखी अतिरिक्त सामग्री सादर करावी लागते.

13. आता कर्नाटक मूल्यवर्धित कर नियम, २००५ च्या नियम २७ आणि २९ वर अवलंबून राहणे आणि खरेदी विक्रेत्यांच्या वतीने युक्तिवाद करणे की नियम २००५ मधील तरतुदींनुसार, विशेषतः नियम २७ आणि २९ अंतर्गत, कर पावती जारी करणे आणि ते सादर करणे एवढीच आवश्यकता आहे आणि इतर कोणतीही आवश्यकता नाही, उपरोक्त गोष्टीत काहीही तथ्य

नाही.नियम 27 मध्ये डीलर्सवर कर पावती जारी करण्याचे बंधन घालण्यात आले आहे आणि नियम 29 अंतर्गत कर चलनाचा तपशील प्रदान केला आहे. केवळ नियम २७ व नियम २९ नुसार कर पावती तयार करण्यात आली असावी, म्हणून ते स्वतःच मालाची प्रत्यक्ष शारीरिक हालचाल सिद्ध करीत आहे असे म्हणता येणार नाही, जे येथे नमूद केल्याप्रमाणे सिद्ध करणे आवश्यक आहे. वस्तूची प्रत्यक्ष हालचाल सिद्ध करण्यासाठी, जी येथे वर नमूद केल्याप्रमाणे सिद्ध करणे आवश्यक आहे.नियम 2005 च्या नियम 27 आणि 29 नुसार पावत्या सादर करणे हे कागदपत्रांपैकी एक सिद्ध करणे असे म्हटले जाऊ शकते, परंतु के. व्ही. ए. टी. कायदा, 2003 च्या कलम 70 नुसार व्यवहारांची सत्यता सिद्ध करण्यासाठी ओझे सोडण्यासाठी सर्व कागदपत्रे नाहीत.

14. आता उच्च न्यायालय दिल्लीच्या **ऑन क्रेस्ट मर्चंडायझिंग इंडिया प्रायव्हेट लिमिटेड वि. एन. सी. टी. दिल्ली सरकार (याचिका (नागरी) क्र. 6093/2017 च्या प्रकरणात**, खरेदी विक्रेत्यांच्या वतीने हजर असलेल्या विद्वान वकिल या निर्णयावर अवलंबून राहून, सुरुवातीला हे लक्षात घेणे आवश्यक आहे की दिल्ली उच्च न्यायालयासमोर दिल्ली वर्धित मूल्य कायद्याचे कलम 9 (2) (जी) विचाराधीन होते, जे खालीलप्रमाणे आहे:

9 (2) (छ) विक्रेत्यांना किंवा विक्रेत्यांच्या वर्गाला, जोपर्यंत खरेदी विक्रेत्याने भरलेला कर प्रत्यक्षात विक्री विक्रेत्याने सरकारकडे जमा केला नसेल किंवा उत्पादन कर दायित्वाच्या विरुद्ध कायदेशीररित्या समायोजित केला गेला नसेल आणि संबंधित कर कालावधीसाठी दाखल केलेल्या विवरणपत्रात योग्यरित्या प्रतिबिंबित झाला नसेल."

के. व्ही. ए. टी. कायदा, 2003 च्या कलम 70 नुसार पुराव्याचा भार हा दिल्ली उच्च न्यायालयासमोरचा मुद्दा नव्हता. व्यवहारांची सत्यता सिद्ध करण्यासाठी पुराव्याचा भार कसा आणि केव्हा सोडण्यात आला असे म्हटले जाऊ शकते, हा दिल्ली उच्च न्यायालयासमोरचा मुद्दा नव्हता. वर नमूद केल्याप्रमाणे, के. व्ही. ए. टी. कायदा, 2003 च्या कलम 70 नुसार आय. टी. सी. चा दावा करताना, खरेदी विक्रेत्याला व्यवहाराची सत्यता सिद्ध करावी लागते आणि के. व्ही. ए. टी. कायदा, 2003 च्या कलम 70 नुसार, आय. टी. सी. चा दावा करताना ते सिद्ध करण्याचा भार खरेदी विक्रेत्यावर असतो.

15. वरील बाबी लक्षात घेऊन आणि वर नमूद केलेल्या कारणांमुळे आणि विक्री विक्रेत्याचे नाव आणि पत्ता, माल वितरीत करणाऱ्या वाहनाचा तपशील, वाहतूक खर्च भरणे, माल वितरीत करण्याची पावती, कर पावत्या आणि देयक तपशील इ. यासारख्या कोणत्याही ठोस सामग्रीच्या अनुपस्थितीत आणि ठोस सामग्री सादर करून वस्तूंची प्रत्यक्ष हालचाल आणि आयटीसी नाकारण्यात मूल्यांकन अधिकारी पूर्णपणे न्याय्य होते, ज्याची पुष्टी पहिल्या अपील प्राधिकरणाने केली होती. संबंधित खरेदी विक्रेते हे सिद्ध करण्यात अपयशी ठरले असले तरी, दुसऱ्या अपील प्राधिकरणाने तसेच उच्च न्यायालयाने आयटीसीला परवानगी देण्यात भौतिक चूक केली आहे. व्यवहारांची सत्यता आणि के. व्ही. ए. टी. कायदा, 2003 च्या कलम 70 नुसार पुराव्याचा भार उचलण्यात अयशस्वी. उच्च न्यायालय आणि आय. टी. सी. ला परवानगी देणारे दुसरे अपील प्राधिकरण यांनी दिलेला आक्षेपार्ह निर्णय आणि आदेश टिकू शकत नाहीत आणि ते रद्द करण्यास आणि बाजूला ठेवण्यास पात्र आहेत आणि याद्वारे रद्द केले जातात आणि बाजूला ठेवले जातात. प्रथम अपील प्राधिकरणाने पुष्टी केलेले, संबंधित खरेदी

विक्रेत्यांना आय. टी. सी. नाकारणारे मूल्यांकन अधिकाऱ्याने दिलेले आदेश याद्वारे पुनर्संचयित केले जातात.16. त्यानुसार तात्काळ अपीलाना परवानगी दिली जाते.मात्र, खर्चाबाबत कोणताही आदेश नसेल.

अंकित ज्ञान

अपीलांना परवानगी देण्यात आली.

(सहाय्यक: आरश चौधरी, एलसीआरए)

अस्वीकरण

या न्यायनिर्याच्या मराठी भाषेतील या अनुवादाचा वापर हा पक्षकारास त्याच्या / तिच्या मातृभाषेमध्ये त्याचा अर्थ समजून घेण्यापुरताच मर्यादित राहिल आणि त्याचा इतर कोणत्याही कारणाकरिता वापर करता येणार नाही तसेच इंग्रजी भाषेतील न्यायनिर्णय हाच सर्व व्यावहारिक आणि कार्यालयीन वापराकरिता विश्वसनीय असेल आणि तोच त्यातील आदेशाच्या निष्पादन आणि अमलबजावणी करता वैध मानला जाई